

- čeština i ruština jsou flektivní jazyk, mají komplikovaný systém skloňování a časování; s rozdíly v češtině se seznámíte dále; чешский и русский языки являются флексивными языками – имеют сложную систему склонений и спряжений; с отличиями чешского языка от русского вы познакомитесь далее;
- v češtině je 7 pádů u podstatných jmen, zájmen, přídavných jmen – (5. pád – vokativ!); в чешском языке имеется 7 падежей у существительных, местоимений, прилагательных – (5 падеж – «звательный»!);
- v češtině se na rozdíl od ruštiny vyjadřují všechny tvary přítomného času slovesa „BYT“; в чешском языке в отличие от русского выражаются все личные формы глагола «БЫТЬ» в настоящем времени;
- v češtině se slovesný zápor tvoří připojením záporky „NE –“ ke slovesům; zápora se пишет со словом *dohromady!*; в чешском языке отрицательные формы глаголов образуются путем прибавления частицы «НЕ», которая пишется слитно с глаголом!;
- v češtině se mnohem méně používají přídavná jména slovesná a přechodníky. в чешском языке гораздо менее часто употребляются формы причастий и деепричастий.

VYSLOVUJEME ČESKÁ PÍSMENA, SLABIKY, SLOVA

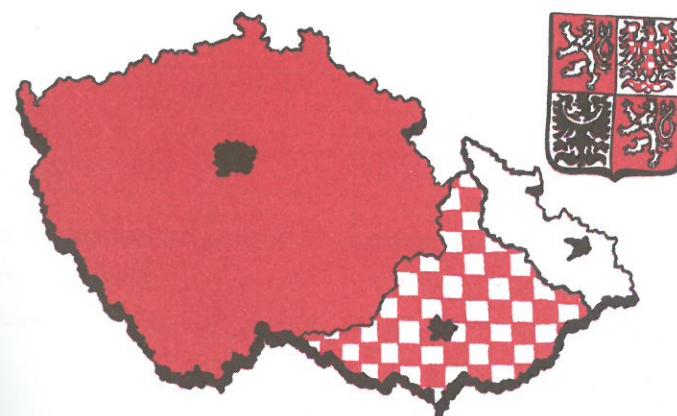
ПРОИЗНОСИМ ЧЕШСКИЕ БУКВЫ, СЛОГИ, СЛОВА

V této lekci se seznámíte

- s českou abecedou,
- s českými hláskami,
- s českými diakritickými znaménky,
- s českými samohláskami a souhláskami,
- s českým přízvukem.

На этом уроке вы познакомитесь

- чешским алфавитом,
- чешскими звуками,
- чешскими диакритическими знаками,
- чешскими гласными и согласными,
- чешским ударением

1. ČESKÁ ABECEDA

ЧЕШСКИЙ АЛФАВИТ

001_f

a/á, b, c, č, d, đ, e/é/(ě), f, g, h, ch, i/í, j, k, l, m, n, ň, o/ó, p, q, r, ř, s, š, t, ţ, u/ú/ů, v, w, x, y/ý, z, ž.

Tiskací písmena Печатные буквы	Výslovnost (název) пísmene Произношение (название) буквы	Tiskací písmena Печатные буквы	Výslovnost (název) пísmene Произношение (название) буквы
A a	[á]	Ň ň	[eň]
B b	[bé]	O o	[ó]
C c	[cé]	P p	[pé]
Č č	[čé]	Q q	[kvé]
D d	[dé]	R r	[er]
Ď ð	[dě]	Ř ř	[eř]
E e/ě	[é/jé]	S s	[es]
F f	[ef]	Š š	[eš]
G g	[gé]	T t	[té]
H h	[há]	Ť ť	[tě]
Ch ch	[chá]	U u	[ú]
I i	[í (měkké i)]	V v	[vé]
J j	[jé]	W w	[dvojité vé]
K k	[ká]	X x	[iks]
L l	[el]	Y y	[ypsilon (tvrdé y)]
M m	[em]	Z z	[zet]
N n	[en]	Ž ž	[žet]

2. ČESKÉ HLÁSKY

ЧЕШСКИЕ ЗВУКИ

V češtině je 42 hlásek. Dělí se na samohlásky (dvojhásky) a souhlásky.

В чешском языке 42 звука. Они подразделяются на гласные (дифтонги – сочетание в одном слоге двух гласных) и согласные.

3. DIAKRITICKÁ ZNAMÉNKA

ДИАКРИТИЧЕСКИЕ ЗНАКИ

диакритические пометы

Čeština na rozdíl od ruštiny užívá diakritická znaménka (horní znaménka), která dávají písmenu nový zvukový význam, např. é, ů, ě, č, ř, ž (v češtině jsou 3 druhy horních znamének).

В чешском языке в отличие от русского употребляются диакритические (надстрочные) знаки, придающие букве новое звуковое значение, например, é, ů, ě, č, ř, ž (в чешском языке 3 типа надстрочных знаков).

- ‘ čárka (образный штрих над буквой, показатель долготы гласных) á, é, í, ó, ú, ý
- ° kroužek (кружок, показатель долготы гласного) ů
- ˇ háček (крючок, (показатель мягкости) ě, č, š, ž d̄, t̄, ř, ſ̄)

Jsou to znaménka (значки), která označují délku samohlásek, měkkost samohlásky -ě- a některých souhlásek.

Это знаки, обозначающие долготу гласных, мягкость гласного -ě- и некоторых согласных.

- ‘ čárka máma, tátá, káva, dává, dělka, bílý, jídlo, pití, rohlík, góл, tón, tuberkulóza, úkol, úzký, úsměv, úterý, týden, tlustý, výstava;
- ° kroužek dům, stůl, kůň, dvůr, hůl, růže, dvůr, půjdu, tvůj, můj, půl, dolů;
- ˇ háček město, děti, pět, čaj, čas, černý, šest, škola, šofér, večer, dábel, ted', žena, muž, oheň, Plzeň, dobré, řeka, řídký;

4. ČESKÉ SAMOHLÁSKY A SOUHLÁSKY

ЧЕШСКИЕ ГЛАСНЫЕ И СОГЛАСНЫЕ

A) ČESKÉ SAMOHLÁSKY

ЧЕШСКИЕ ГЛАСНЫЕ

10 samohlásek (krátké a dlouhé)

10 гласных (краткие и долгие)

5 krátkých samohlásek

(5 кратких гласных)

5 dlouhých samohlásek

(5 долгих гласных)

Samohlásky

Гласные

krátké/краткие	A a	E e	I i/y Y	O o	U u
dlouhé/долгие	Á á	É é	Í í/y Y	Ó ó	Ú ú/ů

Délka samohlásek

- se označuje 2 znaménky: čárkou a kroužkem, obозначается при помощи двух надстрочных знаков,
- výslovnost dlouhých samohlásek je asi DVAKRÁT delší než krátkých, произношение длинных гласных приблизительно вдвое дольше кратких,
- délka samohlásek NENÍ totožná s přízvukem a často se s ním neshoduje. долгота гласного не связана с ударением и часто не совпадает с ним.
- Ú/ú dlouhé se píše JEN NA ZAČÁTKU slova nebo po PŘEDPONÁCH. Ú/ú долгое пишется ТОЛЬКО в начале слова или после приставок. *úspěch* – успех, *bezúročný* – беспроцентный, *neúspěšný* – неуспешный
- ú dlouhé se píše UPROSTŘED nebo na KONCI slova, někdy umístění samohlásky ú odpovídá umístění ruského o ú долгое пишется в середине или в конце слова; произношение иногда соответствует русскому о. *stůl* – стол, *dům* – дом, *průmysl* – промышленность, *můj* – мой, *tvůj* – твой;

POZOR! Внимание!

V češtině jinak! В чешском языке иначе!

Délka samohlásek má často významotvorný charakter, tzn. že v závislosti na délce samohlásky se mění význam slova nebo jeho tvar (viz tabulka).

Долгота гласных часто носит смыслоразличительный характер, т.е., в зависимости от долготы меняется значение слова или его форма (см. таблицу).

<u>myjí</u>	я мою	<u>myjí</u>	они моют
<u>píjí</u>	я пью	<u>píjí</u>	они пьют
<u>pás</u>	паспорт	<u>pás</u>	пояс
<u>lože</u>	постель	<u>lože</u>	ложа (в театре)
<u>ráda</u>	совет	<u>ráda</u>	она рада
<u>být</u>	квартира	<u>být</u>	быть
<u>drahá</u>	дорогая	<u>dráha</u>	дорога
<u>dal</u>	он дал	<u>dál</u>	далъ, дальше
<u>děla</u>	пушки	<u>dělá</u>	он, она, оно делает
<u>žila</u>	она жила	<u>žila</u>	жила

Долгота гласных

POZOR!

Внимание!

ROZDÍL VE VÝSLOVNOSTI ČESKÉ SAMOHLÁSKY

Разница в произношении чешского и русского гласного

E e/Ě ě!

E e [e] v ruštině odpovídá samohláska Э э [e]

deset	[дэсэмт]	десять
den	[дэн]	день
med	[мэд]	мед
ten	[тэн]	этот
Evropa	[Эвропа]	Европа
euro	[эуро]	евро

Ě ě [je] v ruštině odpovídá samohláska Э е [je]

pět	[нэм]	пять
běhat	[бегат]	бегать
Věra	[Вера]	Вера
květ	[цвет]	цвет

ě se píše pouze po souhláskách д, т, н, б, п, в, ф, м

пишется только после согласных

dě, tě, ně, bě, pě, vě, fě, mě
[дѣ, тѣ, нѣ, бѣ, пѣ, вѣ, фѣ, мѣ]

Výslovnost těchto slabik je měkká; na rozdíl od tvrdé výslovnosti slabik bez ^ háčku.

Произношение этих слогов мягкое, в отличие от твердого произношения слогов без „háčku“ (крючка).

de, te, ne, be, pe, fe, me
[дэ, тэ, нэ, бэ, пэ, вэ, фэ, мэ]

ě se NEPÍŠE po souhláskách г, h, ch, k, r, ř, c, č, z, ž, s, š, j

Písmeno ě odpovídá тedy ruskому e. Ve spojení s d, t, n, (dě, tě, ně) změkčuje předchozí souhlásku.

Буква ě соответствует русскому e. В сочетании с d, t, n (дѣ, тѣ, нѣ) указывает на мягкость предшествующего согласного.

děda, tě, těsto,
někdo, něco
[дедушка, тебя, место]
[кто-то, что-то]

Ve spojení s retrními souhláskami *b*, *p*, *v*, *f* (bě, pě, vě, fě) se vyslovuje jako ruské slabiky [bъe], [nъe], [vъe], [fъe].

В сочетании с губными согласными *b*, *p*, *v*, *f* (бѣ, пѣ, вѣ, фѣ) произносится как русские сочетания [бъе], [нъе], [въе], [фъе].

oběd, zpěv, běhat
květ, pět

[обед, пение, бегать]
[цвет, пять]

Ve spojení se souhláskou *m* (мѣ) se vyslovuje jako ruské [мне].

В сочетании с согласным *m* (мѣ) произносится как [мнѣ] (русское [мне]).

město, mě
měsíc, země

[мнесто] город, меня [мне]
[мнесиц] месяц, [земне] страна

Střídání samohlásek

Charakteristické je pro češtinu střídání krátkých a dlouhých souhlásek ve stejných slovech, např. á/a, e/é, i/í, y/ý, ú/u.

Характерным явлением чешского языка является чередование кратких и долгих гласных в тех же словах, напр. á/a, e/é, i/í, y/ý, ú/u.

dát – dal
pít – pil
být – byl
nést – nesl

датъ – дал
пить – пил
быть – был
нести – нес

V některých slovech se střídají různé samohlásky, jako ou/u; i/e, ě; ü/o; í, ý/i, y.

Но есть слова, где чередуются разные по качеству звуки, напр., ou/u, í/e, ě, ü/o, í, ý/i, y.

říčka – řeka
kousek – kus
dům – doma

речка – река
кусочек – кусок
дом – дома

B) 3 DIFTONGY (dvojhlásky)

Dvojhlásky
Дифтонги

ou
[oy]

au
[ay]

eu
[эу]

- Diftongy se vyslovují *dohromady*, obě samohlásky tvoří jednu slabiku, druhá část diftongu je polohláska.

Гласные, входящие в состав дифтонга, произносятся слитно и образуют один слог, вторая часть дифтонга – полугласный звук.

automobil – автомобиль, dlouhý – долгий, eukalypt – эвкалипт
autor – автор, souded – союз, pseudonym – псевдоним, euro – евро

З ДИФТОНГА

C) ČESKÉ SOUHLÁSKY

ЧЕШСКИЕ СОГЛАСНЫЕ

27 souhlásek

27 согласных

	tvrdé твёрдые	měkké мягкие	obojetné двойственные	znělé звонкие	neznělé глухие
Souhlásky	B b,	C/Č, c/č	D/Đ, d/đ	F f	G g
Согласные	J j	K k	L l	M m	N/Ň n/ň
	P p	Q q	R r	Ř ř	S/Š, s/š
	T/Ť, t/ť	V v	W w	Xx	Z/Ž, z/ž

tvrdé	h, ch, k, r, d, t, n, g	твёрдые	[г-х, х, к, р, д, т, н, г]
měkké	ž, š, č, ř, c, j, đ, đ, ń	мягкие	[ж, ш, ч, рж, ц, й, де, те, не]
obojetné	b, f, l, m, p, s, v, z	двойственные	[б, ф, л, м, п, с, в, з]
znělé	b, d, đ, g, h, v, z, ž	звонкие	[б, д, де, г, х-г, в, з, ж]
neznělé	p, t, đ, k, ch, f, s, š	глухие	[п, т, те, к, х, ф, с, ш]

- Po souhláskách **h, ch, k, r, d, t, n, g** se píše **y**, výslovnost slabiky je tvrdá.
После согласных **[h, x, k, p, đ, t, n, g]** пишется **y**, (так наз. твердое **y**)
произношение слога твердое.

nohy – ноги, Čechy – чехи, kyselý – кисловатый, ryba – рыба, dým – дым,
týden – неделя, nyní – теперь

jen ve slovech cizího původu se po h, g, ch, r se píše i.

только в словах иностранного происхождения после **h, g, ch, r** пишется **i** (так наз. мягкое **i**).

historik – историк, chirurg – хирург, gigant – гигант, riziko – риск

- Po souhláskách **ž, š, č, ř, c, j, đ, đ, ń** se píše **i**.
После согласных **[ж, ш, ч, рж, ц, й, де, г, х-г, в, з, ж]** пишется **i**. (так наз. мягкое **i**)

cizí – чужой, čistota – чистота, život – жизнь, sil – шил, tří – труп, jiskra – искра

Пísmena š a ž se vyslovují v češtině výrazně měkčeji než v ruštině.

Звуки **š [ш]** и **ž [ж]** произносятся в чешском языке значительно мягче, чем русские.
šít – шить, šaty – одежда, pošta – почта, žlutý – желтый

Пísmeno č je také měkké, ale vyslovuje se o něco tvrději než ч v ruštině.

Звук **č** тоже мягкий, но произносится немного тверже, чем в русском языке **ч**.

čepice – шапка, Čech – чех, často – часто

Písmeno **c** se vyslovuje stejně jako ruské **ц**.

Zvuk **c** соответствует по произношению русскому **ц**.

cena – цена, *cirkus* – цирк, *cizí* – чужой, иностранный

Písmeno **j** se vyslovuje na konci a uprostřed slova stejně jako ruské **й**.

Zvuk **j** произносится в конце слова и в середине слова как русский звук **и**.

čaj – чай, *pokoj* – комната, *můj* – мой, *dejte* – дайте, *tvůj* – твой, *kraj* – край

POZOR!

Внимание!

Na začátku slova před souhláskou se **j** často nevyslovuje (zejména v hovorové češtině).

В начале слова перед согласными **j** часто не произносится (в особенности в разговорном языке).

<i>jsem</i>	<i>jsi</i>	<i>jsou</i>	<i>jdu</i>	<i>jdeš</i>	<i>jdou</i>	<i>jméno</i>
[sem]	[si]	[sou]	[du]	[deš]	[dou]	[měno]

Slabiky **ja, je, ji, jo, ju** se vyslovují jako ruské [яа, [йэ], [ий], [йо], [йу].

Слоги **ja, je, ji, jo, ju** произносятся так же, как русские [яа, [йэ], [ий], [йо], [йу].

- Po souhláskách **d, t, ň** se píše **i**,

háček se však u souhlásek nepíše, výslovnost slabiky zůstává měkká.

После согласных **d, t, ň** пишется **i**, но знак мягкости – „хáчек“ – у согласных уже не обозначается, произношение слога остается мягким.

<i>děti</i> – дети,	<i>dítě</i> – дитя, ребенок,	<i>tisíc</i> – тысяча,	<i>nikdo</i> – никто
[детьи]	[дитя]	[тысяца]	[никто]

- Po souhláskách **b, f, l, m, p, s, v, z** se píše **i** nebo **y**.

После согласных **b, f, l, m, p, s, v, z** пишется **i** или **y**.

(обычно в соответствии с русским языком, хотя произносится только) одно нейтральное **[i]**.

byl – *bil*, *list* – *lyko*, *myš* – *milý*, *pivo* – *pytel*, *syn* – *silný*, *vysoko* – *rovina*, *zima* – *jazyk*;
(был – бил, лист – лыко, мышь – милый, пиво – мешок, сын – сильный, высока – равнина, зима – язык):

VYJMENOVANÁ SLOVA

СЛОВАРНЫЕ СЛОВА В ЧЕШСКОМ ЯЗЫКЕ

Jsou to slova domácího původu, v jejichž kořenech (výjimečně i v příponě: *brzy*, *slepýš*, *kopyto*) se vždy píše po obojetných souhláskách **y/y**. Toto **y/y** píšeme rovněž ve slovech od vyjmenovaných slov odvozených nebo s nimi přibuzných.

Hláška **f** se v domácích českých slovech vyskytuje zcela výjimečně, převážně v citoslovích a v některých slovesech, jako např. *doufat*, *foukat*, *zoufat* aj. Tradičně je však jmenována mezi obojetními souhláskami. V domácích slovech se po **f** nepíše tvrdé **y/y**.

Takim образом обозначаются в чешском языке группы слов отечественного происхождения, в корнях которых (также в производных словах того же корня или родственных словах) пишется после двойственных согласных всегда твердое **y/y** (ы).

Согласный **f** в словах отечественного происхождения появляется исключительно, преимущественно в междометиях и некоторых глаголах, как напр. *doufat*, *foukat*, *zoufat* – надеяться, дуть, отчаиваться и др. Традиционно **f** приводится в группе двойственных слов. В словах отечественного происхождения после **f** не пишется твердое **y/y** (ы). Правописание этих слов объяснять очень сложно, или невозможно, их нужно просто запомнить. Надо сказать, что дети в чешских школах обязательно учат эти слова наизусть.

B	by, byt, bydlit, obyvatel, byt, příbytek, nábytek, dobytek, obyčej, bystrý, bylina, kobyla, býk, babyka
L	slyšet, mlýn, blýskat se, polykat, plynout, plýtvat, vzlykat, lysý, lýko, lýtko, lyže, pelyněk, plyš
M	my, myt, myslit/myslit, mýlit se, hmyz, myš, hlemýžď, mýtít, zamýkat, smýkat, dmýchat, chmýří, nachomýtnout se, Litomyšl
P	pýcha, pytel, pysk, netopýr, slepýš, pyl, kopyto, klopýtat, trýpit se, zptytovat, pykat, pýr, pýrit se, čepýřit se
S	syn, sytý, sýr, syrový, sychravý, usychat, sýkora, sýček, sysel, syčet, sypat
V	vy, vykat, vysoký, výt, výskat, zvýkat, žvýkat, vydra, výr, vyžle, povyk, výheň
Z	brzy, jazyk, nazývat (se), Ruzyně

- V přejatých slovech se po souhláskách **h, ch, k, r** píše **i** nebo **y**.

В заимствованных словах после согласных **h, ch, k, r** пишется **i** или **y**.

historie – *hymna*, *Achilles* – *brachylogie*, *kino* – *kytara*, *krize* – *rytmus*

POZOR! Внимание! **V češtině jinak! В чешском языке иначе!**
• Slabikotvorné souhlásky r R, l L

Слогообразующие согласные **r R, l L**

В чешине могут быть слогообразующими согласными **r R, l L** в качестве звуков, имеющих функцию слога. Их называют **slabikotvornými souhlásky**. В чешском языке слогообразующими согласными являются **r R, l L**, а также **p, b, t, v, z, d, ť, ř**.

В чешском языке согласные **r R, l L - p, b, t, v, z, d, ť, ř** могут быть основой слова, т. е. могут выполнять слогообразующую функцию. В этом случае они произносятся с участием голоса и делятся дальше. В русском языке слогообразующим согласным **r R, l L** часто соответствуют сочетания **-ер-, -ор-, -ол-/ро-, -ло-, -ре-, -ле-** между согласными:

vítr	krtek	bratr	prst	krk	kufr
ветер	крот	брать	палец	горло	чемодан
vlna	vlk	slza		Vl-tava	Br-no
волна	волк	слеза		Влтава	Брюн

Прочтите!

Bratr nesl plný kufr.

Strč prst skrz krk.

Pštros s pštrosicí a pštrosáčaty šli do pštrosáčárny.

Řehoř Řehořovič řeže řeřichu.

Прочитайте!

b → [p]	zub	[zup]
d → [t]	had	[hat]
ď → [t̪]	jed'	[jet̪]
g → [k]	grog	[grok]
h → [ch]	sníh	[sníh]
v → [f]	kov	[kof]
z → [s]	obraz	[obras]
ž → [š̪]	muž	[muš̪]

prosba [prozba]	просьба
krev [kref]	кровь
muž [muš̪]	мужчина
trh [trch]	рынок
odpoledne [otpoledne]	после обеда
přestávka [přestáfka]	перерыв, перемена

• Spodoba znělosti (asimilace)

Уподобление звонкости (ассимиляция)

Подобно тому как в русском языке существует уподобление звонкости согласных (оглушение и озвончение),

в чешском языке существует уподобление звонкости согласных (оглушение и озвончение).

Звук **r R** в конце слова или перед другим звуком оглушается, становясь глухим.

Произношение звонких и глухих согласных подвергается произношению последнего согласного.

На концах слов и перед неизвестными слогами звонкие согласные оглушаются, становясь глухими.

В конце слова и перед глухими согласными звонкие согласные оглушаются, становясь глухими.

POZOR! Внимание!
V češtině jinak! В чешском языке иначе!

Na rozdíl od ruštiny dochází k asimilaci také u znělé předložky, pokud následuje slovo začínající na samohlásku. Je to způsobeno především mezi předložkou vyjádřenou jednou souhláskou a slovem začínajícím na samohlásku (ráz).

В отличие от русского языка звонкие согласные оглушаются также в конце предлогов, когда они употребляются перед словами, начинающимися с гласного. Это связано с небольшой паузой между предлогом и словом, начинающимися на гласный.

z úst [s úst], v okně [f okne]

POZOR! Внимание!
V češtině jinak! В чешском языке иначе!
• Střídání souhlásek

Чередование согласных звуков

Probíhá hlavně při tvoření 3. a 6. pádu jednotného čísla podstatných jmen rodu ženského a 1. pádu množného čísla podstatných a přídavných jmen rodu mužského.

Происходит главным образом при образовании дат. и предл. падежей ед. ч. существительных женского рода и им. падежа мн. ч. существительных и прилагательных мужского рода.

Nejrozšířenější je následující střídání souhlásek:

Наиболее распространенные чередования следующие:

k/c, h/z, g/z, ch/š, r/ř, t/c, d, z, s/š, z/ž, ck/čt, sk/št, sl/šl.

kniha – knize	книга – книге
ruka – ruce	рука – руке
Olga – Olze	Ольга – (об) Ольге
bratr – bratři	брат – братья
hoch – hoši	мальчик – мальчики
Praha – v Praze	Прага – в Праге
vrátit – vracet	вернуть – возвращать
psát – píšu	писать – пишу
mazat – mažu	мазать – мажу
ruský – ruští	русский – русские

POZOR! Внимание!

V češtině jinak! В чешском языке иначе!

- V češtině je infinitiv sloves zakončen tvrdou souhláskou - **t**.

В чешском языке инфинитив (неопределенная форма глагола) заканчивается на твердое – **t**.

dělat – делать, jezdit – ездить, číst – читать, zajímat se – заниматься

POZOR! Внимание!

V češtině jinak! В чешском языке иначе!

D) Souhlásky, které v ruštině NEJSOU:

Согласные, которых в русском языке НЕТ:

h H [x или ɣ]	q Q [kve]	ř Ř [рж]	w W [dvojité v]	x X [икс]
hodný, haló [ходны], [хало]	Quebec [Квебек]	řepa, [ржена],	kiwi [киви]	taxi [такси]

5. ČESKÝ PŘÍZVUK

ЧЕШСКОЕ УДАРЕНИЕ

POZOR! Внимание!

V češtině jinak! В чешском языке иначе!

В чешине есть **ударение**:

В чешском языке ударение:

- **STÁLÝ** – ударение всегда падает на первый слог или на предлог.
- **Постоянное** – всегда падает на первый слог или на предлог.
- **Přízvuk v češtině na rozdíl od ruštiny neovlivňuje VÝSLOVNOST SAMOHLÁSEK o, e jako v ruštině!**
- Ударение в чешском языке, в отличие от русского, не оказывает влияния на произношение гласных **o, e**, как и на русском языке!

CVIČENÍ

УПРАЖНЕНИЯ

A. Diakritická znaménka

Диакритические знаки

1. Přečtěte a srovnajte výslovnost.

Прочитайте и сравните произношение.

úroveň	уровень	úsilí	усилие	úzký	узкий
úspěch	успех	ústní	устный		

POZOR! Внимание!

V češtině jinak! В чешском языке иначе!

múza	муза	túra	тур,	kúra	лечеие
vůle	воля	můstek	мостик	kůže	кожа
nůž	нож	může	может	sůl	соль
nůžky	ножницы	půlnoc	полночь	půjdu	я пойду
můj	мой	růst	рост	domů	домой
tvůj	твой	růže	роза		
středa	среда	ted'	теперь	šampon	шампунь
přímo	прямо	promiň	извини	čajník	чайник
vždyť	ведь				

ě [je] *běhat – бегать, Bělorusko – Белоруссия, děti – дети, stěna – стена; dědeček – дедушка; dělat – делать, něha – нежность, několik – несколько, německý – немецкий; pěšky – пешком, tě – меня, těký – мягкий, měsíc – месяц, větev – ветка; pondělí – понедельник.*

B. Délka samohlásek á, é, ó, í/ý Долгота гласных

2. Přečtěte a srovnajte výslovnost.

Прочтите и сравните произношение.

a - á	<i>román – роман, tabák – табак, rukáv – рукав, ráno – рано;</i>
e - é	<i>den – день, deset – десять, méně – меньше, léto – лето;</i>
o - ó	<i>potom – потом, okno – окно, móda – мода, góľ – шайба;</i>
i/y - í/ý	<i>píl – пил, ticho – тихо, vidět – видеть, nitka – нитка; pít – пить, zítra – завтра, včerejší – вчераиний; dobrý – добрый, veselý – веселый, mladý – молодой.</i>

C. Diftongy ou, au, eu Диiftonги

3. Přečtěte a srovnajte výslovnost.

Прочтите и сравните произношение.

moucha – муха, pavouk – паук, louka – луг, knihou – книгой, hloupý – глупый; autobiografie – автобиография, automatika – автоматика, automobil – автомобиль, audio – аудио, audit – аудит, aukce – аукцион, euro – евро.

D. Souhlásky, které v ruštině nejsou h H, ř Ř, x X.

Согласные, которых в русском языке НЕТ.

4. Přečtěte a srovnajte výslovnost.

Прочтите и сравните произношение.

h *hory – горы, hoří – горит, hala – холл, haló – алло, hamburger – гамбургер, hektar – гектар; historický – исторический, hlad – голод, hlas – голос, hlava – голова, hlavní – главный.*

ř *řada – ряд, řeč – речь, řešit – решить, dveře – дверь, moře – море, tři – три;*

x *xerox – ксерокс, fax – факс, text – текст, Xenie – Ксения, xylofon – цимбалон;*

5. Čtěte a pokuste se přeložit do ruštiny.

Прочтайте и попробуйте перевести на русский язык.

adresa, adaptace, administrátor, advokát, agentura, byznys, člověk, ekonomie, ekonom, export, fax, import, inženýr, kolega, konkurence, konkurz, krize, manažer, marketing, milionář, mobil, monitor, muž, optimista, organizace, partner, prezident, profesor, soused, telefon.

6. Čtěte, doplňte délku samohlásek a pokuste se slova přeložit do ruštiny.

Прочтайте, дополните долготу гласных и попробуйте перевести слова на русский язык.

rano, mala, kavarna, mama, mava, pan, pana, znamka, hladova; bily, žily, žizeň, vino, lžice, mili, prosim; lepe, dele, šef; pěkný, těžky, zpěvak, obědvam, naměsti, usměv, měsic; gol, balon, citron¹; hul, kuň, kuže, pujdu, domu, ukol, lhuta, stul, unor, unava.

7. Čtěte slova a doplňujte diakritiku.

Прочтайте и дополните знаки диакритики.

mama – kava – darek – maslo – salam – ram – hrač; vaza – nahoda – pekarna – zastavka – cekarna – jist; dava – poda – place – skace – obratil – natahl – mas; vyhral – zpiva – dlouha – malo – mesic – tezký; mleko – chleb – delka – levy – namesti – ridky; ukol – sul – stul – ucast – hul – usmiev – dolu; jidlo – lzice – budik – popelnik – zizen – horcice; stoji – lezi – sedi – hori – sviti – troubi – nevadi; jime – libi – dovoli – koupi – tika – pisete – prijemny; odvazny – globalni – jizdenka – orisek – pavilon – pece tyden – ryma – vylet – chytry – hodny – tydenni – peniz;

¹ U těchto výrazů lze užívat ó i o

hrebik – uvari – pritel – nadrazi – dreveny – kristal;
 dobra omacka – cervena ruze – nova knizka – muj kabat;
 zajimava prihoda – barevny obrazek – slany rohlik – chleb s maslem – letadlo odleta/ prileta.

8. Čtěte a pokuste se přeložit slova do ruštiny.

Прочитайте и попробуйте перевести слова на русский язык.

Čech, Češka, český, čaj, čas, část, čepice, černý, čistý, čist, člen, čtyři; hlas, hladký, horký, hrom, hřmít, hrnek, hlava, husa, Holandsko; chtít, chci, chodit, chytrý, chyba, chytit, chata, chalupa, Chorvatsko; jablko, jednoduchý, jed, jet, jedu, jen, jahoda, jezero, jedle, Japonsko, jelen, jist; lampa, laser, ledový, legitimace, lehký, lék, les, lesní, let, lež, Lotyšsko, Litevsko; přemýšlet, přijít, přijíždět, přijmení, příjemný, příklad, řada, řeč, Řecko, Řím; křik, křížovatka, nahoře, přítel, přestávka, řeka, skříň, středa, talíř, třída, vpředu; šance, šek, šeptat, šest, šířka, šít, šířka, škola, šeststí, šťastný, Švédsko, Švýcarsko.

9. Napište česky svoje jméno a příjmení.

Напишите по-чешски свое имя, отчество и фамилию.

.....

Napište česky svoji adresu.

Напишите по-чешски свой адрес.

.....

10. Napište tiskací písmena psacími.

Напишите печатные буквы письменными.

i		č		str	
	e	g		skř	
P			y	kra	
	F		š	vst	
d		f		zdr	
b			ch	spl	
	r		j	smo	
K		M		sta	
	k	n		slo	

11. Přečtěte slova a dbejte na správnou výslovnost (spodoba znělosti).

Прочитайте слова, обращая внимание на правильное произношение (ассимиляция).

rád, lávka, polévka, dívka, procházka, kamarádka, tužka, prohlídka.

12. Podtrhněte slovo, které je vhodné k doplnění věty. Použijte svůj česko-ruský slovník.

Подчеркните подходящее по значению слово. Используйте ваш чешско-русский словарь.

Ta houba je (jedla – jedlá). Věra (jedla – jedlá) polévkou. V pokoji je málo (světlá – světlá). (Světlá – Světlá) barva se mi líbí. Sedněte si ke (stolu – stolů). V jídelně je hodně (stolu – stolů). Ta taška je (dráha – drahá). Hráči zvítězili po velikém (boji – bojí). Bolí mě (pata – páta). (Spala – Spála) je nakažlivá nemoc. Přijedeme k vám na začátku (leta – léta – léta). Letadlo tam (leta – léta – léta) pravidelně v sobotu. Babička (žila – žila) na Moravě. Vaše (žila – žila) je pevná.

JAK SE ČEŠI ZDRAVÍ, PŘEDSTAVUJÍ, OSLOVUJÍ?

КАК ЧЕХИ ЗДОРОВАЮТСЯ, ПРЕДСТАВЛЯЮТСЯ,
ОБРАЩАЮТСЯ ДРУГ К ДРУГУ?

V této lekci se naučíte

- fráze potřebné pro zdravení, představování,
- zkratky titulů, tituly,
- koncovky titulů a profesí ženského rodu,
- koncovky ženských příjmení,
- informační náписy,
- názvy států, jejich obyvatel, národností.

На этом уроке вы познакомитесь

- с необходимыми фразами для приветствия, представления,
- с сокращениями званий, званиями,
- с окончаниями званий и профессий женского рода,
- с окончаниями женских фамилий,
- с информационными надписями,
- с названиями государств, их жителей, национальностей.

V této lekci najdete

- přehled podstatných jmen,
- názvy českých pádů,
- koncovky 1., 4. a 5. pádu podst. jm. jedn. č.,
- přehled přídavných jmen,
- česká zájmena osobní, přívlastňovací, tázací,
- přehled českých sloves,
- časování slovesa „BÝT“.

На этом уроке вы найдете

- обзор имен существительных,
- названия чешских падежей,
- окончания именительного, винительного и «звательного» падежей имен сущ. ед. ч.,
- обзор имен прилагательных,
- чешские местоимения личные, притяжательные, вопросительные,
- обзор чешских глаголов,
- спряжение глагола «БЫТЬ».